

ОБЕЗЦЕНКА НА НЕТЕКУЩИ АКТИВИ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ ОТ ПУБЛИЧНИЯ СЕКТОР

Гл. ас. д-р Даниела Георгиева

Резюме: Целта на настоящата разработка е да се представят особеностите на обезценката на нетекущите активи като проявление на принципа на консерватизъм в счетоводството и оценяването чрез приблизителни счетоводни оценки. Представени са основните постановки на Международните счетоводни стандарти за публичния сектор по въпроса за установяването на възстановимата стойност на нетекущите активи в бюджетните организации от гледна точка на спецификата им на активи, които не генерират самостоятелно парични потоци. На фона на международната практика са коментирани и правилата и изискванията за обезценка у нас.

Ключови думи: обезценка, нетекущи активи, публичен сектор, Международни счетоводни стандарти за публичния сектор.

JEL: M41.

Увод

Дейността на организациите от публичния сектор е свързана преди всичко с предоставянето на обществени блага и по-рядко тя е независима икономическа дейност, която носи финансов резултат¹. Независимо от това въпросът за правилното оценяване на активите и

¹ В настоящата разработка понятията „организации/предприятия от публичния сектор” и „бюджетни организации/предприятия” са използвани като синоними.

ОБЕЗЦЕНКА НА НЕТЕКУЩИ АКТИВИ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ ...

пасивите и представянето им в годишните отчети не бива да бъде подценяван.

Целта на настоящата разработка е да се анализират теоретичните постановки, свързани с обезценката на нетекущите активи в бюджетните организации. За постигането и са представени характеристиките на обезценката като проявление на принципа на предпазливостта и оценяването чрез приблизителни счетоводни оценки, както и анализ на нормативната уредба относно обезценката в организациите от публичния сектор.

1. Особенности на обезценката като счетоводна категория

Както от теоретична, така и от практическа гледна точка един от основните принципи на счетоводството, на който се подчинява оценката на активите и пасивите, е принципът на предпазливостта. Принципът изисква оценяване на всички евентуални рискове, така че да не се допуска надценяване на активи и подценяване на пасиви. Ключова предпоставка за това е оценка в съответствие с реалната възможност, активите да носят икономическа изгода и недопускане на надценяването им поради субективни интереси за висок обществен имидж и др. Това може да се постигне чрез изключителната предпазливост при оценяването на активите и пасивите на предприятието, която стои и в основата на теорията за счетоводния консерватизъм².

Представянето на активите и пасивите по историческа цена, с поставяне на акцент върху принципа на предпазливостта, е характерно за континентално-европейското разбиране за счетоводството. Счита се, че оценяването в контекста на принципа за консерватизма „предпазва от прекаления оптимизъм по отношение на имущественото и финансовото състояние на предприятието“³. Предпазливостта изра-

² Вж. **Basu**, S. The conservatism principle and the asymmetric timeliness of earnings, *Journal of Accounting & Economics* 24 (December): 1997, p. 3-37.

³ **Филипова**, Ф. и к-в. Прилагане на МСС/МСФО в България: състояние и резултати, *Наука и икономика*, ИУ- Варна, 2013, с.190.

звява очакването, че отчетените нетни активи ще бъдат на по-малка стойност в сравнение с пазарната им стойност в един бъдещ и по-продължителен период. Един от типичните примери за спазването на принципа за консерватизма е обезценката на активите, когато първоначалната им отчетна стойност не може да бъде възстановена. Различни изследователи в западната литература често се позовават на определението на Фелтман и Олсън, че консервативното счетоводство е израз на очакването, че стойността на нетните активи всъщност е по-ниска от пазарната им цена в дългосрочен план⁴.

Към консервативното счетоводство, естествено се отправят редица критики, особено от представителите на англо-саксонската счетоводна школа, които стоят на противоположната позиция, поради стремежа за постигане на висока инвестиционна привлекателност на предприятията. Някои от критиките са свързани с обстоятелството, че то води до несъответствие на счетоводната информация, тъй като счетоводният консерватизъм изисква да се предвидят и признаят всички възможни загуби като едновременно с това да не се признават несигурните печалби за предприятието. Р. Уотс посочва, че счетоводният консерватизъм е довел до значителна асиметрия в проверката за признаване на печалбите и загубите, в резултат на което е налице трайно подценяване на нетните активи на предприятията⁵. Други критики се позовават на обстоятелството, че при прилагане на консерватизма голяма част от оценките са приблизителни оценки на активите и пасивите, които съдържат в себе си висока доза субективизъм и често са недостатъчно разбираеми за потребителите на финансово-отчетната информация.

В счетоводната теория и практика наблюдаваме изключително многообразие от оценки. Един от водещите експерти в областта на счетоводството в Русия - Я. В. Соколов - отбелязва, че са възможни:

⁴ Вж. **Feltman**, G, Ohlson, J. Valuation and clean surplus accounting for operating and financial activities, Contemporary Accounting Research, spring, 1995, p. 689-731, <http://users.metu.edu.tr/mugan/Feltham%20Ohlson%201995%20valuation%20and%20clean%20surplus%20accg%20oper%20fin%20act.pdf> (01.04.2016)

⁵ Вж. **Watts**, Ross L. Conservatism in Accounting, http://papers.ssrn.com/paper.taf?abstract_id=371820, 11.07.2013, p. 2-3.

ОБЕЗЦЕНКА НА НЕТЕКУЩИ АКТИВИ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ ...

„... шест вида оценки според предмета на оценяване, осем вида според метода на оценяване и шест вида оценки според функционалното предназначение на оценката. Всички те образуват едно огромно поле от възможни оценки, където за всеки обект може да се получи на практика безкраен брой оценки“⁶. Освен това Соколов прави много важен акцент относно субективния характер на оценката: „В действителност трябва да се каже, че всички оценки, които са резултат от целенасочена дейност на икономическите субекти са субективни“. Това твърдение дава основание да се акцентира върху разграничаването на оценките на две групи: такива, които са базирани на реализирани стопански факти и събития (условно наречени детерминирани оценки), и такива, които са резултат от субективната преценка на оценяващия за бъдещата полезност на актива (приблизителни оценки).

В съвременното счетоводство приблизителните счетоводни оценки намират все по-широк израз и приложение. Може да се твърди, че самият счетоводен баланс на практика е приблизително представяне на имущественото и на финансовото състояние на предприятието към определен момент⁷. Въпреки че се считат за достатъчно достоверна оценка на стойността, не бива да се пренебрегва обстоятелството, че приблизителните счетоводни оценки са резултат от несигурността, която е присъща на всяка една делова дейност. Те са свързани с преценки въз основа на последната налична и надеждна информация, често се основават на субективни преценки за бъдещите парични потоци и пазарни стойности, които могат да бъдат съществено манипулирани. Въпреки че оценките са базирани на знанието на ръководството за текущи събития, действителните резултати може да се различават от използваните счетоводни оценки.

Типичен пример за активи, оценени чрез приблизителни счетоводни оценки, са онези специфични активи, които представляват културно и историческо наследство, произведения на изкуството, военно

⁶ Соколов, Я. В. Основы теории бухгалтерского учета. – М.: Финансы и статистика, 2000., с. 206.

⁷ Така например чрез прилагане на избрана амортизационна политика се постига субективна балансова оценка на дълготрайните активи, чрез прилагане на един или друг метод за изписване на материалните запаси остатъчната стойност, с която се показват в баланса, е субективна и др.

оборудване и др. Тези активи нямат аналог, за тях няма обичаен пазар и следователно не биха могли да бъдат оценени по друг начин.

Несъмнено обезценката на активи, съобразно очакванията за бъдещата им полезност и субективната преценка на тяхната възстановима стойност, попада в обхвата на установяването на приблизителни счетоводни оценки. В контекста на спецификите на приблизителни оценки **обезценката на активите може да се дефинира като процес на установяване на периодична приблизителна оценка, касаеща бъдещето, базирана на очаквани или хипотетични събития, свързани с активите на предприятието.**

2. Нормативна регламентация на обезценката в организациите от публичния сектор

Правилата за обезценка на нетекущи активи, разписани както в Международните счетоводни стандарти, така и в редица национални общоприети счетоводни принципи (напр. US GAAP, CAN GAAP, JAP GAAP, FRS), а също така и в Международните счетоводни стандарти за публичния сектор са сравнително идентични относно главните моменти за установяването на обезценената стойност на актива и признаване на загуба от обезценка. Един актив следва да бъде обезценен тогава, когато възстановимата му стойност спадне под неговата балансова стойност. От своя страна възстановимата стойност е по-високата от стойността на актива в употреба и неговата справедлива стойност, намалена с разходите за продажба. С други думи, когато всички алтернативи относно възможността на актива да възстанови своята стойност в бъдеще са изчерпани, активът следва да бъде обезценен. От една страна, е алтернативата, предприятието да се освободи от актива чрез неговата продажба (в този случай се установява неговата справедлива стойност, намалена с разходите за продажбата му), а от друга страна, е алтернативата активът да носи икономическа изгода чрез употребата му в предприятието (в този случай се установява неговата стойност в употреба). По-високата от двете стойности, т.е. по-добрата алтернатива, се приема за възстановима стойност

ОБЕЗЦЕНКА НА НЕТЕКУЩИ АКТИВИ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ ...

на актива към момента. Загуба от обезценка на активи, генериращи парични потоци, е сумата, с която балансовата стойност на даден актив превишава неговата възстановима стойност. Предприятието прави оценка на всяка отчетна дата, дали съществуват индикации, че даден актив може да бъде обезценен. Ако съществуват такива признаци, предприятието трябва да изчисли възстановимата стойност на актива.

За обезценка на нетекущи активи в предприятията, прилагащи като счетоводна база МСС, се прилага МСС 36 *Обезценка на активи*. За разлика от тях в публичния сектор в списъка на МССПС са предвидени два стандарта: МССПС 21 *Обезценка на активи, които не генерират самостоятелно парични потоци*, и МССПС 26 *Обезценка на активи, които самостоятелно генерират парични потоци*. Постановките на МССПС 26 *Обезценка на активи, които самостоятелно генерират парични потоци* са сравнително сходни с тези на МСС 36 *Обезценка на активи*. МССПС 26 се отнася до отчитането на обезценката на всички генериращи парични потоци активи с изключение на материалните запаси (за тях се прилага МССПС 12); активи, произтичащи от договори за строителство (МССПС 11); финансови активи, които попадат в обхвата на МССПС 29; инвестиционни имоти, оценени по справедлива стойност (МССПС 16); генериращи парични потоци имоти, машини и оборудване, които се оценяват по преоценена стойност (МССПС 17); отсрочени данъчни активи; нематериални активи, които се отчитат по справедлива стойност; репутация; биологични активи, оценени по справедлива стойност; нетекущи активи, класифицирани като държани за продажба и преустановени дейности; както и други генериращи парични потоци активи, по отношение на които въпросите за обезценката са включени в друг МССПС.

Една от принципните разлики между МССПС и МСС по отношение на обезценката на нетекущи активи е, че според философията на МСС всички активи в предприятието под една или друга форма генерират парични потоци – ако не генерират като самостоятелни активи, то като част от самостоятелна единица, генерираща парични потоци. За разлика от регламентацията в пазарния сектор, в публичния сектор се предполага, че по принцип нетекущите активи не генерират парични потоци – те са предназначени за обслужване на насе-

лението и предоставяне на обществени блага, а не за производствена дейност⁸. Поради това МССПС 21 *Обезценка на активи, които не генерират самостоятелно парични потоци*, е специфичен стандарт за публичния сектор и няма аналог в счетоводните стандарти за предприятията от непубличния сектор. Той дава специални указания за установяване на стойността в употреба при тестването за обезценка.

При сравнителна характеристика на МССПС 21 и МСС 36 могат да се открият следните разлики:

✓ МССПС 21 засяга обезценката на активи, които не генерират парични потоци. Този стандарт регламентира, стойността в употреба на тези активи да се определя като настояща стойност на остатъчния потенциал за работа на активите на базата на различни подходи.

✓ МССПС 21 предвижда, при всички случаи да се тестват за обезценка индивидуални активи, докато МСС 36 предвижда, ако индивидуалните активи не генерират парични потоци самостоятелно, да се тества за обезценка най-малката разграничима единица, генерираща парични потоци, към която активите могат да се причислят.

В обхвата на МССПС 21 *Обезценка на негенериращи парични потоци* активи попадат всички негенериращи парични потоци активи с изключение на: активи, произтичащи от договори за строителство; материални запаси; финансови активи; инвестиционни имоти; негенериращи парични потоци имоти; съоръжения и оборудване, които се отчитат по преоценена стойност; негенериращи парични потоци нематериални активи; както и други активи, за които се изисква обезценка съгласно друг МССПС. Съгласно МССПС 21, загуба от обезценка на негенериращи парични потоци активи е сумата, с която балансовата стойност на даден актив превишава неговата възстановима стойност. Подобно на обезценката в предприятията извън публичния сектор, както и на обезценката на генериращи парични потоци активи, възстановимата стойност е по-високата от справедливата стойност, намалена с разходите за продажба и стойността му в употреба.

⁸ A snapshot of GAAP differences between IPSAS and IFRS April 2013, [http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/IPSAS_vs_IFRS/\\$File/IPSAS%20vs%20IFRS.pdf](http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/IPSAS_vs_IFRS/$File/IPSAS%20vs%20IFRS.pdf)

ОБЕЗЦЕНКА НА НЕТЕКУЩИ АКТИВИ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ ...

Съществена разлика се открива при установяването на стойността в употреба. Стойност в употреба на негенериращ парични потоци актив е настоящата стойност на остатъчния потенциал за работа на актива. Настоящата стойност на остатъчния потенциал за работа на актива се определя с помощта на три подхода и зависи от наличността на данни, както и от естеството на увреждане⁹:

1/ Подход на амортизирани разходи за подмяна: при този подход настоящата стойност на остатъчния потенциал за работа на всеки актив се определя като амортизирана сума на необходимите разходи за замяна на актива. Един актив може да бъде заменен или чрез възпроизвеждане (създаване на копие) на съществуващия актив, или чрез замяна на brutния му потенциал за работа. Амортизираната сума на разходите за подмяна е по-ниската от стойността на създаване на ново копие на актива или стойността на замяна на остатъчния му брутен потенциал за работа, намалена с натрупаната амортизация, за да се отрази вече изхабеният или изтекъл потенциал на актива.

2/ Подход на разходите за възстановяване: настоящата стойност на остатъчния потенциал за работа на актива се определя чрез изваждане на очакваните разходи за възстановяване на актива от текущата стойност на замяна на остатъчния потенциал за работа на актива преди обезценката. Тази стойност обикновено се определя като стойност на създаване на копие на актива или стойността на замяна на остатъчния потенциал за икономическа изгода на актива, която от двете е по-ниска.

3/ Подход на обслужващите звена: настоящата стойност на остатъчния потенциал за работа на актива се определя чрез намаляване на текущата стойност на оставащия потенциал за работа на актива преди обезценката в съответствие с намаления брой на обслужващи звена от страна на актива в неговото обезценено състояние. Текущата цена на замяна на остатъчния потенциал за работа на актива преди обезценка обикновено се определя както при подхода на разходите за възстановяване.

⁹ IPSAS 21 IMPAIRMENT OF NON-CASH-GENERATING ASSETS, пар. 45 - 49 <https://www.ifac.org/system/files/publications/files/ipsas-21-impairme.pdf>

За установяване на справедливата стойност, намалена с разходите за продажба на негенериращ парични потоци актив, следва да се подхожда аналогично на предприятията извън публичния сектор, както и при активи, които генерират парични потоци. Справедливата стойност може да бъде стойността в договор за покупко-продажба на актива, стойността на същия актив на активен пазар, стойността на сходни активи на активен пазар или възможно най-добрата приблизителна оценка, основана на достоверна информация.

Към всяка отчетна дата бюджетната организация следва да прецени дали са условия за обезценка. От гледна точка на спецификата на организациите от публичния сектор факторите, които подсказват, че може би са наличие обезценени активи, са малко по-различни. В предприятията извън публичния сектор те се свързват с ограничаване на възможността, активът да носи парични ресурси за предприятието поради прекратяване на дейността, загуба на пазарен дял, наличие на конкуренти на пазара, физическо износване на актива и т.н.¹⁰ Редица изследвания по темата показват, че освен различните обективни обстоятелства за обезценка в предприятията извън публичния сектор доста силни са и някои субективни фактори като смяна на ръководството, компенсирани на необичайно високи доходи, участие на ръководството с акции в дружеството и получаване на бонуси и др.¹¹ Причините за това са желанието за манипулиране на финансовия резултат в една или друга посока, тъй като обезценката обичайно се отразява в печалбата или загубата за периода.

При предприятията от публичния сектор постигането на определен финансов резултат не е основна цел, тъй като, както е извес-

¹⁰ МСС 36 Обезценка на активи, пар. 12 – 14, Mackenzie, В. и др. Международни стандарти за счетоводство и финансова отчетност: 2014 МСС/МСФО: Коментари и приложения, Wiley и Данимекс, 2013,

¹¹ Вж. Zucca, Linda J., Campbell, David, A Closer Look at Discretionary Writedowns of Impaired Assets, R.Accounting Horizons; Sep 1992; 6, 3; ABI/INFORM Globalpg. 30, вж още Guler, L. (2007). Goodwill impairment charges under SFAS 142: Role of executives' incentives and corporate governance [PhD dissertation]. Advance online publication. Texas A&M University Retrieved from <http://proquest.umi.com.ezproxy.aut.ac.nz/pqdlink?vinst=PROD&attempt=1&fmt=6&startpage=-1&ver=1&vname=PQD&RQT=309&did=1394656061&exp=05-05-2016&scaling=FULL&vtype=PQD&rqt=309&cfc=1&TS=1304762390&clientId=7961>

ОБЕЗЦЕНКА НА НЕТЕКУЩИ АКТИВИ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ ...

тно, обичайно това са организации, които потребяват, а не създават национален доход, дейността им основно е финансирана от външни източници и е свързана с предоставяне на обществени блага. Ето защо и факторите за обезценка са по-различни. В МССПС 21 са посочени две групи източници за информация за възможно наличие на обезценени негенериращи парични потоци активи – външни и вътрешни¹².

Към външните източници спадат:

✓ настъпило е или се очаква, че ще настъпи в близко бъдеще прекратяване на обслужването, осигурено с актива;

✓ настъпили са или в близко бъдеще се очаква да настъпят дългосрочни промени с неблагоприятен ефект върху организацията в технологичната, правната или правителствената среда, в която функционира.

Вътрешни източници на информация са:

✓ наличието на физическа повреда на актива;

✓ настъпили са или в близко бъдеще се очаква да настъпят дългосрочни промени в степента или начина, по който се използва активът. Тези промени включват възможността, активът да спре да се използва в дейността на организацията, закриване или реструктуриране на звеното, към което принадлежи даден актив, планове за освобождаване от актива преди края на полезния му живот;

✓ решението за спиране на строителството на актива, преди да е окончателно завършено или завършено до етап, който позволява използването му;

✓ налице са доказателства от вътрешните източници, че обслужването с актива е или ще бъде значително по-лошо от очакваното.

Предприятието преценява на всяка отчетна дата, дали са налице индикации, че загубата от обезценка, призната в предходни периоди, за даден негенериращ парични потоци актив може вече да не съществува или може да е намаляла. Загуба от обезценка на негенериращ парични потоци актив може да бъде възстановена, ако:

¹² IPSAS 21 IMPAIRMENT OF NON-CASH-GENERATING ASSETS, пар. 27, <https://www.ifac.org/system/files/publications/files/ipsas-21-impairme.pdf>

- са налице възобновяване на търсенето или необходимостта от услуги, предоставяни от актива;
- има значителни дългосрочни промени с благоприятен ефект от технологично, правно или правителствено естество;
- има значителни дългосрочни промени с благоприятен ефект относно степента, в която или по начина, по който активът се използва или се очаква да бъде използван.
- Има решение за възобновяване на строителството на актива, което е било преди това.
- Има доказателство, че използването на актива за изпълнение на определени услуги е или ще бъде значително по-добро от очакваното.

Към настоящия момент МССПС не са официално приети за прилагане от бюджетните организации в България. Съгласно указанията на Министерството на финансите НСС 36 Обезценка на активи също не се прилага в отчетността на бюджетните организации¹³. Мотивите за това са, че тъй като концепциите на стандарта са фокусирани върху измерването на паричния поток, който се очаква да бъде генериран от съответните активи и предвид естеството и характера на бюджетните предприятия, буквалното прилагане на стандарта би имало малка практическа стойност, освен в някои случаи. Освен това в мотивите се посочва още, че основната част от нефинансовите дълготрайни активи в публичния сектор не генерира преки парични потоци, тъй като се използват за предоставянето на публични стоки и услуги, а съществената част от приходите в публичния сектор се генерира от данъци.

От друга страна, за отчетността на бюджетните организации също следва да важи общоприложимият принцип, активите да не се оценяват на стойности, които не могат да бъдат възстановени. Във връзка с това МФ регламентира, за нефинансовите дълготрайни активи да се извършва преглед за обезценка поне веднъж на две години. При установяване на загубата от обезценка за текуща възстановима

¹³ ДДС 20/2004, <http://www.minfin.bg/bg/page/1039>

ОБЕЗЦЕНКА НА НЕТЕКУЩИ АКТИВИ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ ...

стойност се приема справедливата стойност на актива. Тя може да бъде:

- ✓ текуща покупна цена на сходен актив със същия потенциал на икономическа изгода или
- ✓ експертна оценка на сумата на очакваните разходи по придобиване на актива в момента, когато активите са уникални и нямат пазарен аналог.

В указанието на Министерството на финансите не се предвижда установяването на стойността в употреба като възможна оценка на нетекущите активи в организациите от публичния сектор. Фактор за наличие на обезценени активи е единствено трайният спад в цените им. Временните колебания в цените не се вземат под внимание, както и други източници на информация, сходни на тези в МССПС.

Към настоящия момент, за начисляване на обезценка на нетекущи активи в публичния сектор, съгласно действащия сметкоплан на бюджетните организации и указанията за приложението му, с превишението на балансовата стойност над възстановимата стойност на актива се дебитира сметка 7801 *Преоценка на нефинансови дълготрайни активи* и се кредитира съответната сметка от гр. 20 *Дълготрайни материални активи* в зависимост от вида на конкретния актив. В края на отчетния период сметка 7801 *Преоценка на нефинансови дълготрайни активи* се приключва по общия ред, като се кредитира срещу дебитирание на сметка 1201 *Изменение на нетните активи за периода*.

Заключение

Може да се обобщи, че обезценката на нетекущите активи е проявление на счетоводния консерватизъм при оценяването на активите и дава възможност за представянето им по реалната им възстановима стойност към момента. По пътя на обезценката се постига представяне на активите по приблизителна счетоводна оценка, базирана на очакваната икономическа изгода от актива. В страните, прилагащи МССПС и в отговор на спецификите на публичния сектор, при който рядко нетекущите активи пряко генерират парични потоци, се прилага

специален счетоводен стандарт, който подробно регламентира установяването на стойността в употреба на негенериращи парични потоци активи. В България, според указанията на Министерството на финансите не се предвижда установяване на стойност в употреба при оценяване на възстановимата стойност на нетекущ актив. Последната е възможно да бъде единствено справедливата стойност на актива към момента на тестването му за обезценка, но невинаги това е най-добрата оценка на възстановимата стойност.

Цитирана и използвана литература

1. Соколов, Я. В. Основы теории бухгалтерского учета. – М.: Финансы и статистика, 2000., с. 206.
2. Филипова, Ф. и к-в. Прилагане на МСС/МСФО в България: състояние и резултати, Наука и икономика, ИУ- Варна, 2013, с.190.
3. Basu, S. 1997. The conservatism principle and the asymmetric timeliness of earnings. *Journal of Accounting & Economics* 24 (December): p. 3-37.
4. Feltman, G. Ohlson, J. Valuation and clean surplus accounting for operating and financial activities, *Contemporary Accounting Research*, spring, 1995, p. 689-731,
<http://users.metu.edu.tr/mugan/Feltham%20Ohlson%201995%20valuation%20and%20clean%20surplus%20accg%20oper%20fin%20act.pdf>
5. Guler, L. (2007). Goodwill impairment charges under SFAS 142: Role of executives' incentives and corporate governance [PhD dissertation]. Advance online publication. Texas A&M University Retrieved from
6. Watts, Ross L. Conservatism in Accounting,
http://papers.ssrn.com/paper.taf?abstract_id=371820, 11.07.2013, p. 2-3
7. Zucca, Linda J., Campbell, David. A Closer Look at Discretionary Writedowns of Impaired Assets, *R.Accounting Horizons*; Sep 1992; 6, 3; ABI/INFORM Global pg. 30.

ОБЕЗЦЕНКА НА НЕТЕКУЩИ АКТИВИ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ ...

Нормативни актове

1. ДДС 20/2004.
2. МСС 36 Обезценка на активи, пар. 12 – 14, Mackenzie, В. и др. Международни стандарти за счетоводство и финансова отчетност: 2014.
3. МСС/МСФО: Коментари и приложения, Wily и Данимекс, 2013.
4. IPSAS 21 IMPAIRMENT OF NON-CASH-GENERATING ASSETS, пар. 45 – 49.
5. IPSAS 21 IMPAIRMENT OF NON-CASH-GENERATING ASSETS, пар. 27.

Интернет адреси

1. <http://www.minfin.bg>
2. www.ey.com/
3. <https://www.ifac.org/>
4. <http://proquest.umi.com.ezproxy.aut.ac.nz/>



Стопанска академия
„Д. А. Ценов“ – Свищов

Година XXVI, кн. 1, 2016

СЪДЪРЖАНИЕ

МЕНИДЖМЪНТ – теория

УМЕНИЯ ПРИ ОБЩУВАНЕ И РЕАЛИЗАЦИЯ НА УПРАВЛЕНСКИЯ ПРОЦЕС

Гл. ас. д-р Елена Йорданова 5

БИЗНЕС – практика

ПРЕДСТАВЯНЕТО ВЪВ ФИНАНСОВИТЕ ОТЧЕТИ КАТО СРЕДСТВО ЗА МАНИПУЛИРАНЕ ВЪЗПРИЕМАНЕТО НА СЧЕТОВОДНАТА ИНФОРМАЦИЯ

Гл. ас. д-р Рени Петрова 15

ОБЕЗЦЕНКА НА НЕТЕКУЩИ АКТИВИ В ОРГАНИЗАЦИИТЕ ОТ ПУБЛИЧНИЯ СЕКТОР

Гл. ас. д-р Даниела Георгиева 38

СЪСТОЯНИЕ И ТЕНДЕНЦИИ В РАЗВИТИЕТО НА ЗЕМЕДЕЛСКОТО ЗАСТРАХОВАНЕ В БЪЛГАРИЯ

Ас. д-р Милен Митков 52

РЕЦЕНЗИИ, прегледи, опит

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ СЛОВАШКИЯ АВТОР ЩЕФАН КАШАЙ И НЕГОВАТА ПЕТОЛОГИЯ „ПРЕДПРИЯТИЕ И ПРЕДПРИЕМАЧЕСТВО“

Проф. д-р Борислав Борисов 67

Издателски екип:

Проф. д-р Красимир Шишманов – главен редактор
Проф. д-р Георги Баташки – зам. главен редактор
Проф. д-р Никола Янков
Проф. д-р Любчо Варамезов
Доц. д-р Румен Ерусалимов
Доц. д-р Ирена Емилова
Доц. д-р Силвия Костова
Доц. д-р Иван Марчевски

Стилов редактор – Анка Танева
Превод на английски език – ст. преп. Цветана Шенкова,
ст. преп. Даниела Стоилова, преп. Иванка Борисова
Превод на руски език – ст. преп. Ирина Иванова
Технически секретар – ас. Живка Тананеева

Дадено за печат на 22.04.2016 г., излязло от печат на 05.05.2016 г.,
формат 70x100/16, тираж 100

© Стопанска академия „Димитър А. Ценов“ – Свищов,
ул. „Ем. Чакъров“ 2, тел.: +359 631 66256

© Академично издателство „Ценов“, Свищов, ул. „Градево“ 24

ISSN 0861 - 6604

БИЗНЕС управление

БИЗНЕС управление 1/2016



ИЗДАНИЕ НА
СТОПАНСКА АКАДЕМИЯ
„Д. А. ЦЕНОВ“ - СВИЦОВ

1/2016

КЪМ ЧИТАТЕЛИТЕ И АВТОРИТЕ НА СПИСАНИЕ „БИЗНЕС УПРАВЛЕНИЕ“

Списание „БИЗНЕС управление“ публикува изследователски статии, методологически и методически разработки и прегледи, рецензии, опит.

1. Обем:

Статии: минимум - 12 страници; максимум - 25 страници;
Прегледи, рецензии, опит: минимум - 5 страници; максимум - 10 страници.

2. Депозирание на материалите:

- на хартиен носител и в електронен вид (по E-mail и/или на CD);

3. Технически характеристики:

- изпълнение Word 2003 (минимум);
- размер на страницата - A4, 29-31 реда и 60-65 знака на ред;
- разстояние между редовете 1,5 lines (At least 22 pt);
- шрифт - Times New Roman 14 pt;
- полета - Top - 2.54 см.; Bottom - 2.54 см; Left - 3.17 см; Right - 3.17 см;
- номерация на страницата - долу вдясно;
- текст под линия - размер 10 pt;
- графики и фигури - Word 2003 или Power Point.

4. Оформление:

- наименование на статията, име на автора, научна степен, научно звание - шрифт Times New Roman, 14 pt, с големи букви Bold - центрирано;
- наименование и адрес на местоработата; телефони за контакти и E-mail;
- резюме на български език в обем до 15 реда; ключови думи - от 3 до 5;
- **JEL** класификация на публикациите с икономически характер (<http://ideas.repec.org/ij/index.html>);
- основен текст (изложение);
- таблиците, графиките и фигурите се вграждат софтуерно в текста (да позволяват езикова корекция и превод на английски). Цифрите и текстът вътре в тях се изписват с шрифт Times New Roman 12 pt;
- формулите се създават с Equation Editor;

5. Правила за цитиране под линия:

При цитиране да се спазват изискванията на **БДС 17377-96 Библиографско цитиране**, поместени тук: <http://www.uni-svishtov.bg/dialog/Bibl.%20Citirane.pdf>.

Всеки автор носи отговорност за отстояваните идеи, съдържанието и техническото оформление на своя текст.

6. Контакти:

Главен редактор: тел.: (+359) 631-66-243
Зам.-главен редактор: тел.: (+359) 631-66-292
Стилов редактор и ПР: тел.: (+359) 631-66-324
E-mail: akaramanlieva@uni-svishtov.bg
Адрес: Стопанска академия „Д. А. Ценов“, ул. „Е. Чакъров“ № 2, Свищов, България